www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை 15 அரசியல் தொடர்

அற்புதன் எழுதுவது

வயது குறைந்த வாக்குறுதி

"இந்த தேர்தலில் நீங்கள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு அளிக்கும் ஒவ்வொரு வாக்கும் தமிழீழம் அமைப்ப தற்காக வழங்கும் ஆணையாகும்.

அடுத்த பொதுத் தேர்தல் சுதந்திரம் பெற்ற தமிழீழத்தில்தான் நடைபெறும்."

1977ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர்கள் பொதுக் கூட்ட மேடைகளில் செய்த முழக்கம் அதுதான்.

அரசியலில் வாக்குறுதிகளின் ஆயுள் எப்போதும் மிகக் குறைவானதாக இருக்கிறது.

கூட்டணியினர் மக்களுக்கு வழங்கிய வாக்குறுதி நான்கு வயதுவரைகூட வாழவில்லை.

1981ம் ஆண்டு தமிழீழ கோரிக்கைக்கு பதிலாக கிடைத்த மாவட்ட அபிவிருத்தி சபையோடு தேர்தலில் போட்டியிட்டனர் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர்.

மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை தேர்தலை நிராகரிப்பது என்று உமா-சுந்தரம் குழுவினர் முடிவு செய்தனர்.

'புதிய பாதை' பத்திரிகையில் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபையைக் கண்டித்து காரசாரமான விமர்சனங்கள் தொடுக்கப்பட்டன.

புலிகளுக்குள் ஏற்பட்ட பிளவை ஆதியோடந்தமாய் அமிர் அறிந்து வைத்திருந்தார்.

அதனால் உமா-சுந்தரம் குழுவினர் தனது தலைமைக்கு எதிரானவர்கள் என்ற

அழுதரும் சோசலிசமும்

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முதலாளித்துவ தலைமை தமது நலன்கள், பதவிகள் என்வற்றை பாதுகாத்துக்கொண்டு தான் உரிமைப் போராட்டம் பற்றிய முடிவுகளை எடுப்பார்கள்."

இவ்வாறு இடதுசாரி சிந்தனையுள்ள தமிழ் இளைஞர்கள் கூறினார்கள்.

உமா-சுந்தரம் குழுவினரும் அவ்வாறு தான் கருத்துக்கொண்டிருந்தனர்.

அதற்கு அமுதர் உடனடியாக பதில் அளித்தார்.

"நான் இலங்கையின் பிரபல இடதுசாரி என்.எம்.பேரேராவின் மாணவன். சோசலிசத்தை விரும்புபவன். சோசலிச தமிழ் ஈழம் என்றே எமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்."

என்று பேசுவார் அமிர்.

இந்த இடத்தில் ஒரு சம்பவத்தை கூறவேண்டும்.

1980களில், யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு எதிராக கிளர்ந்தெழுந்தார்கள்.

"வேகம் போதாது. தமிழ் ஈழத்தை கூட்டணி பெற்றுத்தராது. பாராளுமன்ற வாதிகளால் போராட்டம் நடத்த முடியாது."

என்றெல்லாம் பிரசாரம் செய்த யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் செய்த ஒரு காரியம் கூட்டணியினரை கோப்படவைத்தது.

அமிர்தலிங்கத்தின் கொடும்பாவியை வீதி வீதியாக இழுத்துச்சென்று கொளுத்தி எரித்தனர் யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்.

மாணவர்கள் தமது பிடியைவிட்டுக் வேண்டும் என்ற வேகத்தோடு மேடையில் பேசினார் ஆலாலசுந்தரம்- 'அடலேறு' ஆலாலசுந்தரம்.

"குதிரை ஓடி வந்த-சிலதுகள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்குள் படிக்க விரும்பமில்லாமல் குழப்பவேலை செய்கின்றன."

குரும்பசிட்டி கொள்ளை

யாழ்ப்பாணம் குரும்பசிட்டியில் வன்னியசிங்கம் தகை அடைவு கடைகளில் பிரபாகரன் அணியினரும், குட்டிமணி-தங்கதுரை குழுவினரும் இணைந்து நடத்திய கொள்ளை பற்றி சென்றவாரம் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

கொள்ளை நடவடிக்கையை எதிர்த்த பொதுமக்களில் ஒருவர் கொலைப்பட்டதாக நிலைவு என்று கூறியிருந்தேன்.

அதில் ஒரு திருத்தம். 'அச் சம்பவத்தில் கொல்லப்பட்டவர்கள் இரண்டுபேர். ஒருவரது பெயர் குலேந்திரன். இன்னொருவர் பொன் ஜனாதுரை.' காயப்பட்டவர்கள் மூவர். அக் கொள்ளை நடவடிக்கைக்கு தகவல் கொடுத்து உதவியவர் தகை அடைவு நிலைய உரிமையாளரான வன்னியசிங்கத்தின் மைத்துனர் தான் என்பதும் குறிப்பிடத் தவறிய விடயம்.

என்றார் அவர். கூட்டத்தை அவதானித்துக்கொண்டிருந்த மாணவர்களில் சிலர் கற்களை எடுத்துக்கொண்டனர். அவர்களை வேறு சில மாணவர்கள் தடுத்துவிட்டதால் ஆலாலசுந்தரத்தின் தலை தப்பியது.

குதிரை ஓடுவது என்றால் தனக்கு பதிலாக இன்னொருவரை பரிட்சை எழுத வைத்து பாஸ் ஆவது என்று பொருள்.

அதன்பின்னர் மறந்தும்கூட அமுதரைப் போற்றிப் பேசியதில்லை அவர்.

இப்போது மீண்டும் 1981 மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை தேர்தல் களத்துக்கு செல்லலாம்.

தியாகருக்குக் குறி

மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பாக தலைமை வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டவர் தியாகராசா.

தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டு வட்டுக்கோட்டை பாராளுமன்ற உறுப்பினராகியவின்னர் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு சென்றவர். 1977 பொதுத் தேர்தல் தோல்விக்குப் பின்னர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் சேர்ந்திருந்தார்.

தியாகராசாவுக்கு முன்னர் கொழும்பில் குறிவைக்கப்பட்டது பற்றி ஏற்கனவே கூறியிருந்தேன்.

இப்போது 1981ல் மீண்டும் குறிவைக்கப் பட்டது. கூட்டம் ஒன்றில் உரையாற்றிவிட்டு தனது காரை நோக்கிச் சென்றார் தியாகராசா.

திடீரென்று துப்பாக்கி ஒன்று வெடித்தது. குறி தவறவில்லை.

தியாகராசாவின் உயிர் பிரிந்தது. உமா-சுந்தரம் குழுவில் இருந்த ஜெயா மாஸ்டர் என்பவரே அச் சம்பவத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

1981ம் ஆண்டு மே மாதம் 31ம் திகதி யாழ்ப்பாணம் நாச்சிமார் கோவிலடியில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

அன்றுதான் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை தேர்தலுக்கான பிரசாரங்கள் நிறைவு பெறும் நாளாகும்.

அக்கூட்டத்தை குழப்புவதன் மூலமாக தேர்தலில் மக்கள் வாக்களிக்காமல் தடுக்கலாம் என்று உமா-சுந்தரம் குழுவினர் நினைத்தனர்.

அதற்கான திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. கூட்டம் குறித்த நேரத்தின் பின்னரே ஆரம்பித்தது.

கூட்டத்தில் தாக்குதல்

கூட்டத்திற்கு பாதுகாப்பாக பொலிசார் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

சைக்கிள்களில் வந்து இறங்கிய இளைஞர்கள் கூட்டத்திற்கு பாதுகாப்பாக நின்ற பொலிசாரை நோக்கிச் சுட்டனர்.

வேட்டுச் சத்தம் கேட்டவுடன் கூட்டத்தினர் பரபரப்படைந்தனர்.

குண்டர் படையும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண மக்கள் கல்வியை பிரதானமாக வைத்தே முன்னேறி வருபவர்கள். யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு வழங்கும் மிக உயர்ந்த தண்டனை, யாழ் நூலகத்தை எரிப்பதுதான் என்று திட்டமிடப்பட்டது. எரிப்பதற்கு எரிபொருள் வேண்டுமல்லவா?

கொழும்பிலிருந்தும், அநுராதபுரத்தில் இருந்த பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்தில் இருந்தும் பெற்றோல் நிறைந்த தாங்கிகள் யாழ் நகருக்கு வரவழைக்கப்பட்டன.

அப்போது பெற்றோலிய கூட்டுத்தாபனத்தில் முக்கிய பொறுப்பில் இருந்தவர் காமினி லொக்குகே. சிறில் மத்தியுவின் அமைச்சின் கீழ் இருந்தது அந்த கூட்டுத் தாபனம். காமினி லொக்குகே சிறில் மத்தியுவின் விசுவாசி. இவர் பின்னர் ஜ.தே.கட்சி ஆட்சியில் அமைச்சராகவும் இருந்தார்.

பெற்றோல் தாங்கிகள் வந்து சேர்ந்ததும் நூலக எரிப்பு ஆரம்பமானது. **ஆசியாவின் மிகச் சிறந்த நூலகத்தை திட்டமிட்டு மூட்டிய தீ சாம்பலாக்கியது.**

தமிழர்களுக்கு எதிரான அந்த கலாசார படுகொலைக்கு காமினி திசநாயக்காவும், சிறில் மத்தியுவும் காரணம் என்று கூட்டணியினரும் குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆவேசப்பட்டதுபோல பேசினார்கள்.

1994 நவம்பரில் காமினி கொல்லப்பட்ட பின்னர் கூட்டணியினர் விடுத்த அறிக்கையில் பின் வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது:

"மிகச் சிறந்த ஜனநாயகவாதி யொருவரை நாம் இழந்துவிட்டோம்."

யாழ்ப்பாணம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு யோகேஸ்வரனின் வீடு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தது. அங்கும் பொலிசார் புகுந்தனர். திரு.யோகேஸ்வரனும் அவர் மனைவியும் பின்புற வழியால் ஓடி உயிர் தப்பினார்கள். வீட்டை பொலிசார் தீயிட்டுக் கொளுத்தினார்கள்.

யாழ் நகரில் இருந்த தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தலைமைச் செயலகமும், அங்கிருந்த ஆவணங்களும் தீக்கிரையாகின.

திட்டமிட்டு இட்ட தீயில் யாழ் நகரம் எரிந்துகொண்டிருந்தது.

இலங்கை முழுவதும் இனக்கலவரத் தீயில் தமிழர்கள் எரிந்துகொண்டி

வேட்டோசை கேட்டது; வீரப் பேச்சாளர்கள் ஓட்டம்!

கோபத்தில் இருந்தார்.

பிரபாகரன் தனக்கு எதிராகச் செல்ல மாட்டார் என்ற நம்பிக்கையில் இருந்த அமிர், உமா-சுந்தரம் குழுவினரது நிராகரிப்பு பிரசாரத்தைக் காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை.

அழுதர் தனித்து நின்றார்

யாழ் நகரில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் பிரசாரக் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது.

தலைவர் அமிர் உட்பட மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை தேர்தல் வேட்பாளர்கள் மேடையில் அமர்ந்திருந்தனர்.

திடீரென்று கூட்டத்தில் சலசலப்பு. ஆயுதங்களோடு தோன்றினார்கள் சில இளைஞர்கள்.

அவர்கள் வானை நோக்கித் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தனர்.

கூட்டத்தினர் சிதறி ஓடத் தொடங்கினார்கள். "உயிர் தமிழுக்கு, உடல் மண்ணுக்கு," "உச்சி மீது வான் இடிந்து வீழ்ந்தாலும் அஞ்சோம்." என்றெல்லாம் சிங்கம் போல் கர்ஜிக்கக்கூடிய பேச்சாளர்கள் மேடையில் வீற்றிருந்தனர்.

வான் இடிந்து விழவில்லை; வானை நோக்கித் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் மட்டுமே தீர்க்கப்பட்டன.

பொதுக்கூட்ட மேடையில் தளபதி அமிர் மட்டுமே தனித்து நின்றார். அவரோடு வீற்றிருந்தவர்களை காணவில்லை.

உடலை மண்ணுக்கும், உயிரைத் தமிழுக்கும் கொடுக்க இது தருணமல்ல என்று நினைத்து துப்பியோடினார்களோ தெரியவில்லை.

அமுதர் டெவில்ஸ், அசையாமல் நின்றார். 'கூவிப் பிதற்றமட்டுமே' தெரிந்த தனது அணியினரை நினைத்து நிச்சயம் அவர் வருந்தியிருப்பார்.

துணிச்சலைப் பொறுத்தவரை இரும்பு மனிதன் நாகநாதனுக்குப் பின்னர் அமுதர்தான். அவரது இத்தை நிரப்ப அப்போதும் சரி இப்போதும் சரி கூட்டணியில் ஆள் கிடையாது.

யாழ் நகர் கூட்டம் குழப்பத்தில் முடிந்தது. உமா-சுந்தரம் குழுவினரே அந்தக் கூட்டத்தை குழப்பினார்கள்.

அவர்கள் நினைத்திருந்தால் அமுதரை சுட்டிருக்க முடியும். அவ்வாறான ஒரு எண்ணம் அப்போது யாருக்குமே எழுந்திருக்கவில்லை.

ஏனெனில், ஆயுதப் போராட்ட அமைப்புக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அனைவருமே அமுதரை நேசித்தே வளர்ந்தவர்கள்.

தலைவர்களது வேகம் போதாது என்று கோபப்பட்டார்களே தவிர அவர்களது உயிர் வேண்டும் என்று குறிவைக்கவில்லை.

செல்லத் தொடங்கிவிட்டதை கூட்டணி கவலையோடு கவனித்தது.

1971ல் தரப்படுத்தலுக்கு எதிராக கிளர்ந்தெழுந்த தமிழ் மாணவர்களையும், தமிழ் மாணவர் பேரவையையும், தனது தலைமையின் கீழ் கொண்டுவந்தவர்கள் கூட்டணியினர்.

1980களில் மாணவர்கள் தமக்கெதிராக மாறிவிட்டதை சகிக்க முடியவில்லை.

கொழும்பாவி எரிபடை கண்டிக்க யாழ், பல்கலைக்கழகம் முன்பாக உள்ள ஒரு வளவுக்குள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பொதுக்கூட்டம் நடத்தியது.

பொதுக்கூட்ட மேடையைச் சுற்றி பொலிசார் பாதுகாப்பு வழங்கினார்கள். மேடையில் இருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம் வரை கமிறுகட்டி யாரும் மேடையை நெருங்க முடியாதவாறு பாதுகாப்பு செய்யப்பட்டது.

மாணவர்கள்மீது பாய்ச்சல்

தமக்கு எதிரான அரசியல் வாதிகளை துரோகிகள் என்று கூட்டணியினர் முன்னர் கூறுவது வழக்கம்.

கூட்டணியின் யாரைப் பார்த்து தூரோகிகள் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்களோ அவர்களை மாணவர்களும் இளைஞர்களும் வீரமாக நேரக்குவது 1970களில் நடந்த கதை.

ஆனால், 1980களில் நிலைமை தலை கீழாகியிருந்தது.

மாணவர்கள்மீது சீறினார்கள் கூட்டணியினர். அரசாங்கத்திடம் சலுகைகள் எதிர் பார்க்கும் விரிவுரையாளர்கள் சிலர் மாணவர்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்றும் பேசினார்கள்.

அனைத்து வசைகளையும் மிஞ்சிவிட

தமக்கு எதிரானவர்கள் என்றால் அவர்களை தரம்தாழ்த்துவதில் சகல நாகரீக எல்லைகளையும் தாண்டிச்சென்று வசைபாட 'தலைவர்கள்' தயங்கியதேயில்லை.

அந்தக் கூட்டத்திலே மிக முக்கிய பேச்சாளராக விளங்கியவர் உணர்ச்சிக் கவிஞர் என்றழைக்கப்படும் காசி ஆனந்தன்.

"மாக்சிசத்தை படித்தவன்-கிழித்தவன் எவனாவது இருந்தால் வா. என் தலைவர் அமிரோடு விவாதிக்க உங்களுக்கு தகுதியில்லை. என்னோடு வா. விவாதம் நடத்தலாம்."

பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு சவால்விட்டு காசி ஆனந்தன் பேசியது அது.

தம்பியும்-தளபதியும்

காசி ஆனந்தன் என்றவுடன் இன்னொரு சம்பவமும் நினைவுக்கு வருகிறது. அதையும் இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன்.

1983க்கு பின்னர்-ஆண்டு நினைவில்? தமிழ்நாட்டில் மதுரையில் ஒரு பொதுக் கூட்டம். அதில் கலந்துகொண்டு காசி ஆனந்தன் உரையாற்றினார்.

"தம்பி பிரபாகரன் தமிழீழத்தை மீட்டெடுத்து தளபதி அமுதரின் காலில் சமர்ப்பிப்பார்."

என்று பேசிவிட்டார், காசி ஆனந்தன். அப்போது அமுதரோடு பிரபா முரண்பட்டிருந்த நேரம்.

காசி ஆனந்தனை கூப்பிட்டனுப்பினார் பிரபாகரன். அவ்வாறான பேச்சுக்களை நிறுத்துமாறு பிரபா கண்டிப்பாக தொலைத்து விட, கப்சிப்பாகிவிட்டார் காசி ஆனந்தன்.

திட்டமிட்டு இட்டது! தீவிரமான போராட்டம்!!

அப்போது யாழ் மாநகரசபை மேயராக இருந்தவர் விசுவநாதன்.

அவர் வேட்டுச் சத்தத்தை பட்டாசுச் சத்தம் என்று நினைத்து விட்டார். ஆதரவாளர்கள் பட்டாசு கொளுத்துகிறார்கள் என்று நினைத்து,

"பதட்டப்படாதீர்கள். பட்டாசு சத்தம்தான் கேட்கிறது."

என்று விசுவநாதன் கூறிக்கொண்டிருந்தபோது இரண்டு பொலிசார் இரத்த வெள்ளத்தில் வீழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

விபரீதம் புரிந்து கூட்டத்தினர் சிதறி யோடினார்கள். இளைஞர்கள் தப்பிச் சென்றனர். இரண்டு பொலிசார் (கொல்லப் பட்ட) அத்தாக்குதலில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர்களில் ஒருவர் தற்போது புளொட் அமைப்பின் தலைவர்களில் ஒருவராக உள்ள மாணிக்கதாசன். 83ல் வெலிக்கடை படுகொலையில் கொல்லப்பட்ட றொபேட்டும் அத்தாக்குதலில் ஈடுபட்டவர்களில் ஒருவர்.

இரண்டு பொலிசார் சுட்டுக்கொல்லப் பட்ட செய்தியறிந்த பொலிசார் இரவோடு இரவாகவே கண்மூடித்தனமான தாக்குதல் களில் ஈடுபடத் தொடங்கினர்.

எரிந்தது யாழ்ப்பாணம்

நாச்சிமார் கோவிலடியில் ஆரம்பித்த யாழ் நகர் வரை தனியார் கடைகளும், வீடுகளும் பொலிசாரால் தீ வைக்கப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து அப்போது வெளியாகிய ஒரே ஒரு தினசரியான ஈழநாடு பத்திரிகை காரியாலயமும் எரிக்கப்பட்டது.

யாழ்- சுபாஸ் விடுதியில் வந்து தங்கியிருந்தனர் முக்கிய அமைச்சர்கள்.

காமினி திசநாயக்கா, இனவாதத்தின் மொத்தவடிவமாக விளங்கிய சிறில் மத்தியு ஆகியோர் யாழ் நகர் எரியும் காட்சியை கண நிறையக் கண்டனர்.

மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை தேர்தலில் குழப்பங்கள் செய்யும் திட்டத்தோடு ஒரு குண்டர் படையும் அவர்களால் அழைத்து வரப்பட்டிருந்தது.

நாச்சிமார் கோவிலடி தாக்குதலை யடுத்து யாழ் நகரை எரிப்பதற்கு அந்த குந்தார்கள்.

ஜே.ஆர்.அரசாங்கமோ அதன் ஆயுதப் படைகளோ நினைத்திருந்தால் தடுத்திருக்கலாம்.

ஒரு கடுமையான பாடம் படிப்பிப்பதன் மூலமாக தமிழர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுப்பதை ஜே.ஆர்.அரசாங்கம் விரும்பியது போலவே கோரமான நடவடிக்கைகள் கோலோச்சின.

உணர்த்திய உண்மை

தமிழ் மண்ணில்கூட தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது கலாசாரத்தை, தமது தனித்துவங்களை, தமது உயிர்களை, உயிரிலும் மேலான அறிவாலயங்களை பாதுகாக்க முடியாது என்ற உண்மையை அடித்தும் சுட்டும், எரித்தும் உணர்த்தியது ஜே.ஆர் அரசாங்கம்.

தீவெங்கும் எரிந்த தீ இளைஞர்கள் நெஞ்சங்களில் பற்றிக்கொண்டது.

அம்மிசை மீதான நம்பிக்கை செத்துப் போனது.

மகாத்மா காந்தி சொன்ன 'செய் அல்லது செத்துமடி.' ஆயுதப் போராட்டத்தால் வாங்கிக்கொள்ளப்பட்ட கோஷமானது.

ஆயுதப் போராட்டம்மீது தமிழ் மக்களும் நம்பிக்கை கொள்ள ஆரம்பித்தனர்.

அதே சமயம் அரச பயங்கரவாதத்திற்கு எதிர்ப்பை காட்டும் வகையில் 1981 ஜூனில் நடைபெற்ற மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் வட்டணிக்கு மக்கள் வாக்களித்தனர்.

அடக்குமுறைக்கு பதிலடி கொடுக்கும் ஓர் ஆவேசமான வெளிப்பாடாகவே வாக்களிப்பு அமைந்திருந்தது.

81ல் நடைபெற்ற அரச பயங்கர வாதத்திற்கு தமது நடவடிக்கையே காரணம் எனக் கூறப்பட்டுவிடும் என்று நினைத்த உமா-சுந்தரம் குழுவினர் நாச்சிமார் கோவிலடித் தாக்குதலுக்கு உரிமை கோரமால் இருந்துவிட்டனர்.

இதுவேளை இயக்க மோதல்களும் தோன்றத் தொடங்கின.

உமா-சுந்தரம் குழுவினரை ஒழித்துக் கட்ட திட்டம் தீட்டப்பட்டது. பிரபா வகுத்த திட்டம் அது. தொடர்ந்து வரும்

தமிழத் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்